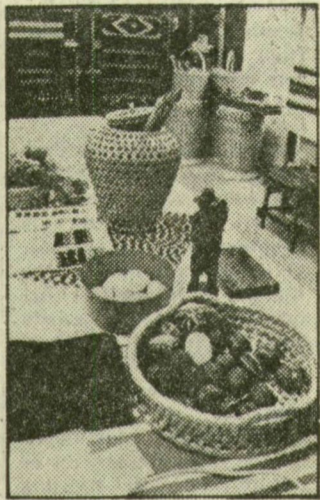
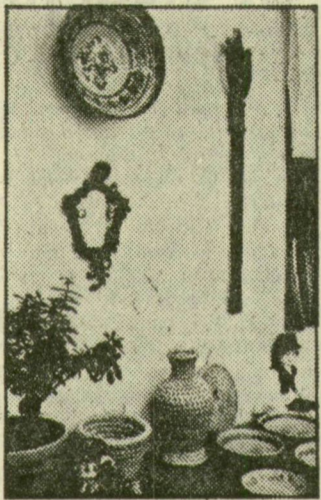

Alkotóház a senki szigetén

Országzászlót állítunk, címert módosítunk, nemzeti-színű zacskóba csomagoljuk már lassan a tökmagot is, de hogy a világ, Európa, vagy akár az ország mennyire ismeri a magyar népművészetet, azzal legkevésbé van időnk törődni. A néphagyományokat őrző tárgyak, motívumok legtöbbször elszüvenyiresekedt formában jelennek meg itt-ott, a dollárboltok kirakatában vagy az utcán felállított sátrak pultjain. A piac, az idegenforgalom mint afféle varázsige hangzik el folyton a napjaink gazdaságát megújítani szándékozók szájából, de hogy e fogalmakhoz minőségnek is kell tapadnia, azt ma még kevesen tudják.

Somogyi Károlyné felvételei

A ház vezetője és mindene Násztor Józsefné szinte minden idejét itt tölti.

— Idegen testként működik itt a faluban ez a ház, ahelyett, hogy a hasznára lenne! A nyugdíjasok nemcsak saját gyönyörűségekre, de piacra is tudnának itt szötteket, csipkéket, hímzett terítőket és más népművészeti tárgyakat készíteni. Az iskolások pedig megtanulhatnák a különböző technikákat, mesterségeket, s megismerkedhetnek a néphagyományok tiszta motívumaival. Feleleveníthetnék a tápai gyékényszövést. Nagy Józsefné népi iparművész már tartott is itt gyékényszövő bemutatót. A faluban él Molnár Imréné, aki nagy tudója a tápai bakácskításnak. A megyei egyesületi tagok bedolgoznak nekünk, és mi megpróbáljuk külföldön értékesíteni a portékáikat. Már bejártott kereskedelmi kapcsolataink

vannak, a jövőnk mégis teljesen bizonytalan. Ugyanis az egyesületnek egyelőre nincs folyamatos jövedelme. Az évi pályázati pénzeket elköltöttük a házfelújításra, beruházásokra, üzemeltetni már nem tudjuk miből. Az önköltséges tanfolyamok nagyon hasznosak, de plusz bevételt nem hoznak. Hogy az alkotóház igazán működni tudjon, hogy ide kirándulócsoport érkezessen, vagy az áru szállítása egy kocsi beállhasson az udvarra, minimum 3-4 méter széles kocsi-beálló kellene. A velünk szomszédos iskola gazos, elhanyagolt udvarából kértünk a tancsától néhány métert, senki sem vette figyelembe kérésünket. Sem Szegeden, sem Tápén nem tudják, mekkora jövője lehetne ennek az alkotóháznak. Összeköthetnénk az itt folyó munkát rehabilitációs feladatokkal, nyugdíjasoknak, kis keresé-

tűeknek adhatnánk lehetőséget értelmes elfoglaltságra, pénzkeresetre.

Magyar István, a háziipari szövetkezet elnöke így erősítette meg az elmondottakat:

— Az alkotóházi munka komoly valutabevételt jelenthetne az új önkormányzatnak és természetesen a szövetkezetnek is. A tömegtermelés folyamán eltorzult „népművészeti” tárgyakat, giccseket kiszoríthatnák a szegedi szuvenir piacról az itt, kis szériában, kézműves munkával készült szép darabok. Az egyesület alkotótevékenységét a szövetkezet beépítené a saját munka- és értékesítési folyamataiba. Ha az egyesületi tagok alkotásaiból egy-egy prototípust a szövetkezet bedolgozó ikeszíténék nagyobb tételben, akkor azokat valamivel olcsóbban is lehetne adni. Így tudnánk összedolgozni, s akkor a szövetkezetben sem eladhatatlan, ízléstelen tárgyak készülnének, mint eddig évtizedekig. S a külföldi magyarok pénze is jó lenne, ha ide ömlene, nem a világ más tájai felé.

Az alkotóházban a nyáron már külföldi csoportok tanultak szőni, nemezelní, csipkét verni, kosarat fonni stb. Nekik már hozott némi hasznát az, hogy Tápén van egy gyönyörű alkotóház. Hogy a leendő önkormányzat felfedezze-e a ház műhelyeiben, s az egyesületben rejlő lehetőségeket, egyelőre nem tudni. Pedig, úgy lehet, megérne egy-két dollárt felfedezni a kanálban a mélyedést!

Pacsika Emília

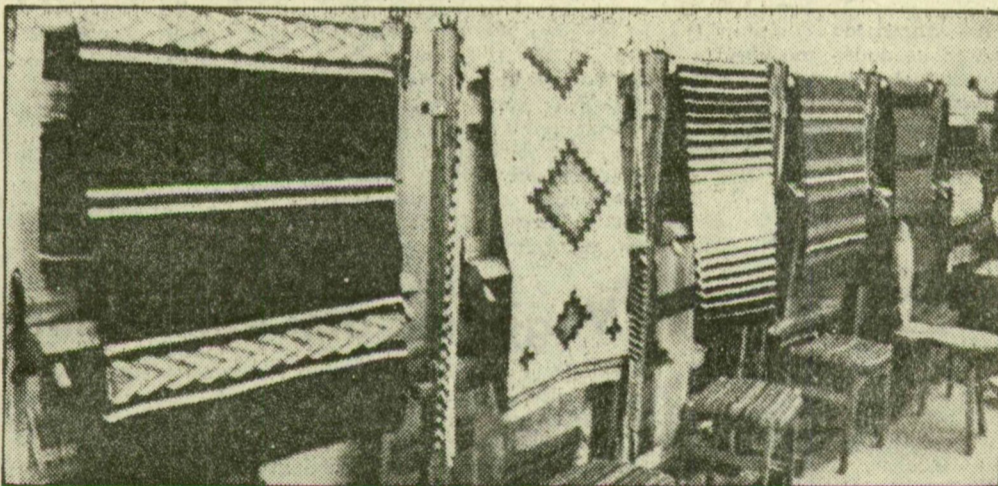
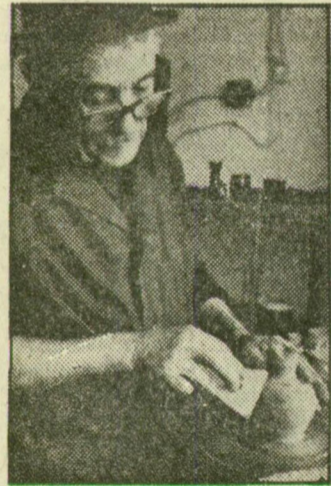
Két premier

Ma este 7 órától premier lesz a Kisszínházban, Neil Simon Furcsa pár (Férfiak) című darabját mutatják be, melyet Sándor János rendezett. A díszleteket Csanádi Judit m. v., a jelmezeket Borsi Zsuzsa m. v. tervezte. Oszkár: Rác Tibor, Félix: Kovács Zsolt, Speed: Jakab Tamás, Roy: Kiss László, Murray: Kátó Sándor, Vinnie: Somló Gábor, Cecily: Janisch Éva, Gwendolin: Andódy Olga. (Ezt az előadást csak bérletszünetben játsszák!)

Ma este 7 órától mutatják be a Nagyszínházban Rosini A sevillei borbély című vígoperájának felújított változatát is. A darabot Félix László rendezte, a díszleteket Varga Mátys, a jelmezeket Vágvölgyi Ilona tervezte. A művet több szereposztásban is láthatja majd a nagyeredmű. Almaviva: Réti Csaba és Derecskey Zsolt, dr. Bartolo: Gregor József és Altorjay Tamás, Rosina: Szilágyi Erzsébet, Vámosy Éva és Szonda Éva, Basilio: Szakály Péter és Kovári Csaba, Berta: Karikó Teréz, Varsányi Mária és Vajda Júlia, Figaro: Gyimesi Kálmán és Vághelyi Gábor, Fiorillo: Andrejcsik István és Réti Attila, Ambrosio: Huszár Ferenc, Az őrség tisztje: Rác Imre, Jegyző: Bernátsky László, Vezényel: Kocsár Balázs és Gyüdi Sándor. Ma este a Réti, Gregor, Szilágyi, Szakály, Karikó, Gyimesi, Andrejcsik, Huszár, Rác, Bernátsky együttest dirigálja: Kocsár Balázs.

Ruhapiac Makkosházán

Ruhapiacot tartanak holnap 10 órától a makkosházi általános iskolában, ahová a kiskeresetűeket, a támogatásra szorulókat várják. A szervezők — Lencsés Éva, az SZDSZ és a Fidesz közös képviselőjelöltje, valamint a SZETA, a Körgát klub és a mozgáskorlátozottak helyi szervezetei — már reggel 8 órától a helyszínen lesznek, s várják a környékbeli ruhapiacot „nyitnak” a város különböző pontjain, különféle ruhák megjelölésére érdekében.

Kriterion-ajánlat

Honnan, s hányféleképpen szökhetsz meg a kor embere? A szökés mindennapi, sokszor drámai változatait firtatja sajátos nyelvi szövevényel és jelrendszerrel, ezáltal nem versben, hanem elbeszélésekben. Lászlóffy Csaba kolozsvári költő.

Egy jó megsejtett (kényszer)képzetből indul ki szinte valamennyi történet: átmeneti időszakban élünk, ami felér a szükségállapottal, ebből következik a belső feszültség, mely állandó szökési vágyra ösztönöz. Ugyanakkor minden szökés egyben kísérlet is. Van a „legjobb semmihez sem nyúlni, leg-

jobb nem beavatkozni, legjobbat semmit sem kívárni, semmit sem kinyilatkoztatni” álláspont, aminek lehúzó erejét semlegesíteni kell a kísérlet sikeréhez. A szökések ugyan rendre sikerülnek, az író azonban csöppet sem optimista. Szereplői, akár csak monológjaiban önmagára, rendre ugyanolyan passzívításba szökődnek, mint a kiindulási pont. A legjellemzőbb erre egy kolozsvári lakás névtáblájának átváltozás-jelentése. Kovács Pál... Kovács Paul („Mióta is? Ennyire kihagyna az emlékezetem?” — döbben rá a tulajdonos) ... Kovács Paul

(„Nem tévedhetek. Jól emlékeztem, ez az én lakásom lett.”)

Lászlóffy Csaba eddig is művelője volt a műfajok „összeházasításának”. Ezúttal a novella-vers és a novella-kollázs áttűnések mellett nagybetűs, fényűzőszerű szöveggel próbálkozik, ami a könyvlapok fejlece fölött két sorban végigkíséri a történeteket, s azok helyébe alkalomadtán be is helyettesíthető. A könyv nemcsak kísérletei miatt nevezhető kalandosnak, hanem a sorsa is az volt: két évvel ezelőtt a cenzúra betiltotta.

P. J.

Lászlóffy Csaba: A szökés

Csere-üdülés

Akar az 1991-es nyári vakációban családjával a Kárpátokban pihenni? Díjmentesen üdülhet a székelyföldi Hargitán és Gyergyói-havasokban, ha otthonában 3-4 személynek vendégszobát tud 1-2 hétre biztosítani. A címszerző a KÁRPÁT TOURS szervezi, minimális költséggel, földművesek, nevelők és tisztviselők között. Cserecímek nagy számban érkeztek. Érdeklődjön személyesen minden délután: KÁRPÁT TOURS, 6723, Szeged, Szamos u. 16/A, I. 5. Telefon: 62/16-328. Józsolgálati mozgalom a határon túli barátkozásért!

Nem irigylem azokat, akik a hármas villamos menetrendjéért felelnek. Csak hálvány sejtelmünk lehet arról, mennyi mindegyikre kell tekintettel lenniük. Hány utas szálldogál le és föl. Pirosra vált-e a kisiskolás óvatosan előrevasúti szemafor. Találkozna-e a kiterőben a villamosok, s ha igen, időben térnek-e ki. Be tudja-e kapásból írni a végállomáson unaloműzéstként kereszt-rejtvényvel bibelődő kocsivezető a függőleges tizenkettőbe illő megsejtést (csikofarkú afrikai ugróegér, latinul és visszafelé).

És akkor még nem is gondoltak mindenre — ezt igazán nem várhatjuk tőlük. Aki mégis ilyen igényekkel lép föl, az nem a zótyogó villamos talaján áll. Mert mi van, ha a menetrendkészítő történetesen nem szereti a lángost? Akkor álmában sem juthat észébe az alábbi jelenet.

Áll a hármas a kiterőben, az utasok kipihenhetik a korábbi szédítő száguldas izgalmaikat. Az ellenvillamos csörömpölve bekigyózik a másik oldalra, a fáradt tekintetekben reménységű csillan; mehetünk! A vezetőfülkében viszont történt valami, mert a kocsi nem mozdul. A bérlettel és jeggyel utazók megkeményített arcúkkal fordulnak a vezető irányába, a biccelők aggódva lesik a peront, csak nehogy az utolsó pillanatban folszálljon valami ellenőr.

(nyilas)

Hirdessen a jugoszláv sajtóban forintért!

Hirdetésfelvétel az újvidéki Magyar Szóba és Dnevnikbe és minden jugoszláv sajtótermékbe, televízióba, rádióba Szegeden, a Dugonics tér 12. sz. alatt a Mediátor Irodában. Telefon 24-326